

הכי גרסינן ורבי שמעון יחיד שעשאה בהוראת בית דין לא צריך קרא –

ור"ש יחיד שעשאה בהוראת בי"ד לא צריך קרא
This is how the text reads;

Overview

(while פטור is יחיד העושה בהוראת בי"ד that a פסוק (בעשותה) derived from the ר' יהודה (זה אינו יכול וזה אינו יכול even by שנים שעשאה פטורים that בעשותה derived from ר"ש). The answers why ר"ש does not derive the דרשה of ר"י from בעשותה. There are two different גירסאות and פשטים in this answer. תוספות maintains that according to ר"ש, we do not need a פסוק for a יחיד שעשאה בהוראת בי"ד to teach us that he is פטור; it is obvious!

ולא גרסינן רבי שמעון לטעמיה דאמר יחיד שעשאה בהוראת בית דין חייב כדפירש בקונטרס -
And we are not גורס as רש"י explained¹ that ר"ש follows his ruling that a יחיד
- The reason פרש"י is incorrect²; חייב is שעשאה בהוראת בי"ד
דהא תנן בהדיא בפרק קמא דהוריות (דף ג,ב) הלך ועשה על פיהן בין הביאו כפרתן בין לא כולי -
For the משנה in the first פרק of מסכת הוריות explicitly states,³ 'he went and did
according to their instructions; whether they brought their atonement, or
whether they did not, etc., the ruling is -
ר' שמעון פוטר ומפרש טעמא' תולה בבית דין אנוס הוא:
ר' exempts the individual from bringing a קרבן and the גמרא explains the
reason, because one who depends on בי"ד is considered coerced.

Summary

פטור is יחיד שעשאה בהוראת בי"ד that, according to תוספות, ר"ש maintains,

Thinking it over

What would be the ruling in a case where the צבור did not follow the mistaken ruling of the בי"ד, only an individual followed it; is he חייב a קרבן or not?⁵

¹ בד"ה יחיד.

² This is the גירסא in our גמרות.

³ The case there, as stated explicitly in the משנה (and explained by רש"י), that בי"ד issued an incorrect ruling (and the רוב הצבור followed their ruling) and then בי"ד realized their mistake and rescinded (their ruling), but one individual (who was not aware that they rescinded) went and followed their mistaken ruling, in this case ר"ש is פוטר regardless whether the צבור brought their קרבן or not. See 'Thinking it over'.

⁴ מ"ט דר"ש, הואיל וברשות בי"ד הוא עושה רב יהודה אמר רב explains there. The words אנוס הוא seem to be an addition (or explanation) of תוספות. Therefore since he is an אנוס (it was not his fault at all, since בי"ד initially ruled that it is permitted), it is obvious that we do not need a פסוק to exempt him from a קרבן.

⁵ See מגיני שלמה.